

JUSTITSMINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 23. maj 2014
Kontor: Udlændingekontoret
Sagsbeh: Anders Sparholt Jørgensen
Sagsnr.: 2014-0037-0082
Dok.: 1180337

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 18 vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Mulighed for genoptagelse af visse sager om familiesammenføring med børn) (L 186), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 21. maj 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra medlem af Folketinget Karsten Lauritzen (V).

Karen Hækkerup

/

Merete Milo

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 18 vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Mulighed for genoptagelse af visse sager om familiesammenføring med børn) (L 186) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge og Integrationspolitik:

”Ministeren bedes oplyse, hvor mange af de personer, som ministeriet eller det nationale udlændingecenter, på nuværende tidspunkt har kendskab til, og som potentielt med forslaget vil kunne søge om genoptagelse, der ifølge dansk myndigheders oplysninger har en far eller mor bosiddende i oprindelseslandet, og hvor der umiddelbart ikke er noget til hinder for, at den unge kunne bo hos sin mor eller far i oprindelseslandet?”

Svar:

Der henvises til bilaget til besvarelsen af spørgsmål nr. 6 til forslaget.

Det bemærkes i den forbindelse, at det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslaget, pkt. 2.1.2.3, at en af de ændringer af reglerne, som et enigt Folketinget, bortset fra Dansk Folkeparti, vedtog i 2012, var, at der skulle ske en nærmere vurdering af det faktiske forhold til forælderen i hjemlandet sammenlignet med de dagældende regler.

Det fremgår i den forbindelse af pkt. 3.4 i lovforslag nr. L 150 af 11. april 2012, at:

”Regeringen finder, at barnets forhold til forælderen i hjemlandet som hidtil bør indgå i den samlede afvejning af barnets muligheder for en vellykket integration her i landet. Det fastholdes således, at det skal indgå i vurderingen, hvorvidt barnets forælder i hjemlandet objektivt set er i stand til at tage sig af barnet (forælderenes evne).

Det skal dog fremover også tillægges vægt, hvis forælderen i hjemlandet – uanset den pågældendes evne – ikke hidtil har udvist vilje til at tage sig af barnet. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis barnet er opvokset uden den pågældendes daglige tilstedeværelse, således at det dermed vil være bedst stemmende med barnets tarv at bo hos forælderen i Danmark, der ønsker at påtage sig forældreansvaret.

(...)

Vægtningen af elementerne i integrationsvurderingen sigter mod tilfælde, hvor forælderen i hjemlandet mangler reel vilje til at drage omsorg for og påtage sig forældreansvar over barnet, og heller ikke hidtil har udvist sådan vilje.”